

Спиралноє Пътувание през Кръговете на Живото

или как Г-н Никой си реши своя екзистенциален проблем

СПИРАЛНОЕ ПЪТУВАНИЕ ПРЕЗ КРЪГОВЕТЕ НА ЖИВОТО

ИЛИ КАК Г-Н НИКОЙ СИ РЕШИ СВОЯ ЕКЗИСТЕНЦИАЛЕН ПРОБЛЕМ

ПЪРВО ИЗДАНИЕ

© ИВАН ПЕТКОВ, АВТОР, 2023

© ИВАН ПЕТКОВ, ИЗДАТЕЛ, 2023

© печат Pulsio Print - София 2023

Формат А5

Тираж: 200

ISBN: 978-619-92579-0-6

Спирално Пътуване през Кръговете на Живото

или как господин Никой си реши своя екзистенциален проблем

СЪДЪРЖАНИЕ

Цел	5
Увод	6
Предговор	7
Цялото	9
Машаба на Цялото	11
А ти Кво завеща?	12
Гените ми егоистични	14
Ръкоделие и творчество	15
Мемосване или идеи за копиране	17
Г-н Никой като временно състояние	19
Свободата	21
Идеи или кръгове, изреди си вече?	24
Агностицизъм и транзакционна моралност	26
Не всички кръгове са направени равни	32
1. Последния Списък	32
2. Ергодичност	35
3. Пътозависимост	37
Цикличност ве-ес Спирално пътуване	39

Отношенията или как ни виждат компютрите?	40
Административен сън в лятна нощ.....	44
Растящи кръгове	48
Западащи кръгове	51
Чупещи се кръгове	53
Що е Спирално движение	55
Какво не е Спирално движение	55
Спирално движение надолу.....	56
Спирално движение нагоре	57

Спиралноє Пътувание през Кръговете на Живото

ЦЕЛ

Настоящата книга представява едно авторско търсене по тематиките на екзистенциалните въпроси, социалните отношения и Смысла.

За съжаление на по-придирчивия читател, всичко това е облечено в една псевдо-научност, недоказан езотеризъм, окултност и меко казано неподходящ хумор.

Истината е че, че след като сътворих това литературно извращение, ми стана едно леко, едно хубаво и живото ми рязко се подобри...

Предупреждение: Ще помоля драгия читател да приеме грубиянския ми език и тежките, морално-неприемливи примери, като едно психическо каляване, като една мисловна загривка на изнежените ни чувства, с цел победа над обидчивостта ни, лекуване на илюзиите и синхронизирането ни със суровата действителност.

ЧЕ Оправиме, това даже и Проблем не е...

Настоящата книга е едно продължение на предишната ми книга „Пътя на Шопо“, като целите и на двете книги в голяма степен се препокриват (ментално каляване и самолечение), като тази книга акцентира повече на социалните взаимодействия през погледа на г-н никой (че го видиш след малко).

...

Има ли разлики между Шопо и г-н никой, питаш Ти?

Епа, Не мога да отговоря на този въпрос.

...

НА СТАРТ,

ГОТОВИ,

БУМ !!!

УВОД

Първо да ви представя г-н никой

Та г-н никой беше роден в една европейска държава, европейска държава ама по-точно България.

Той беше израснал в един средно голям областен град – областен град, ама по-точно Кюстендил.

Той работеше като бизнес консултант и финансов одитор, финансов одитор ама по-точно счетоводител.

Той имаше два автомобила и два апартамента, два автомобила и два апартамента ама по-точно стари и малки.

Той обичаше да спортува, да спортува ама по-точно да играе баскетбол и шах...

и те така, това е история за най-скучния човек на света и как сега е най-удобния момент в човешката история и ти драги читателю да се утъркаш примерно у г-н никой и да придобиеш един як и солиден екзистенц.

Дет се вика, това си е история за Екзистенциалнио смисъл да си си г-н никой и как да прокопцаш в този суров и объркан свят.

Най-вече тази книга дава основите да НЕ бъдеш г-н койтонаде, докато си взаимодействаш с всякакви хора, общности и екосистеми.

Амбициозно, дееба? Аре чети натам!

ПРЕДГОВОР

Летна Вечер. Г-н никой беше на гости у баща си, на неговата селска вила. Селото се намираше на източния склон на планината Лисец. Гледката от вилата бе зашеметяваща, като Панорамата разкриваше Кюстендилската котловина, заобиколена от планините Конявска и Осоговска. В допълнение, в далечината се виждаше и стръмните върхове на най-високата планина на Балканския полуостров – Рила.

Беше си топла лятна вечер, а Г-н никой току що бе вечерял с жена си, децата си и по-възрастните му родители. Г-н никой беше изпил съответно три чаши гроздова ракия със шопска салата (класика). Цялата фамилия бяха уморени от топлия летен ден и от обилната вечеря и отидоха да си легнат, не и Г-н никой.

Къщата в която спяха, беше построена от дядото на Г-н никой и след това ремонтирана и обновена от баща му. Лампите в къщата угаснаха и нашия герой остана сам на масата на дворо. Изправи се и леко опиянен от домашната ракия се запъти към една по-тъмна част на имота. Там се спря и погледна осеяното със звезди нощно небе.

„Бая ми ти звезди, дееба.“. Г-н никой се почувства като Г-н никойси!

Машабите на Вселената няма как да ги проумее човек. Това е някакво огромно Нещо, което е повечето празно пространство а

Спиралноє Пътувание през Кръговете на Живото

НИЕ ТУК СМЕ НЯКАКВА СИ МИМОЛЕТНА ИСКРИЦА ЖИВОТ, КОЯТО СЯКАШ СЕ Е СОМОЗАСЛЕПИЛА ОТ СВОЯТА СВЕТАЛИНА И НЕ УСЕЩА ПОВРАТНОСТИТЕ НА ГОЛЯМОТО.

Е И ТИ МИ, ДРАГИ ЧИТАТЕЛИУ СЪС СИГУРНОСТ СИ ИМАЛ ПОДОБНИ МОМЕНТИ И МИСЛИ НА СЪЗЕРЦАНИЕ.

ОБЩО ВЗЕТО ЕЛЕМЕНТАРНАТА ЛОГИКА ТЕ ДЪЛСКА СИЛНО ПО ЕДНИ ОТ СЛЕДНИТЕ ДВА ПЪТЯ. ПЪРВИЯ Е ПЪТЯ НА СЪМНЕНИЕТО И НИХИЛИЗМА. „АМА ВСЕЛЕНАТА Е ТОЛКОВА ГОЛЕМА, А Я СЪМ ТОЛКОВА МАНЕЧОК. ОНО НЕМА СМИСЪЛ. ОНО Е ЕДНО АБЕНЕ, ЕДНО БЕЗСМИСЛЕНО НАПИНИЯНЕ... Я ЧЕ УМРЕМ, БЛИЗКИТЕ МИ ЧЕ УМРАТ, ВСЕКИ КОЙТО МЕ Е ПОЗНАВАЛ ЧЕ УМРЕ, ВСИЧКО КЪДЕ СЪМ ГО ПИПНАЛ, ЧЕ ИЗЧЕЗНЕ ...ТОКУ, КРАЙ, ТУТАЛАФИННИТА...

И ВСИЧКО ТОВА У ЕДИН МИГ.

АМА БИЛО МНОГО УДАВО, АМА БИЛО МНОГО ЛОШО, КАКВО ЗНАЧЕНИЕ ИМА ТОЗИ МИМОЛЕТЕН МИГ? ЩО СЕ

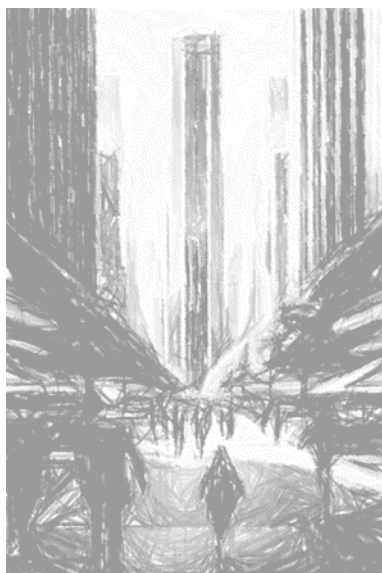
ЛАЖЕМЕ, ИЗОБЩО, ЧЕ ИМА СМИСЪЛ ВЪОБЩЕ? “

ДРУГИЯ МАЛКО ПО ИНАК ПЪТ Е: „ДА БЕ ОНО НЕМА НИКАКОФ СМИСЪЛ, ЗА ТВА ЕДИНСТВЕНОТО ВАЖНО НЕЩО Е ДА СИ ПРАВЯ МАКСИМАЛНИО КЕФ. НАЙ-ВАЖНО Е Я ДА СЪМ ЩАСТЛИВ И ДА СИ ПРАИМ, ВСИЧКИТЕ УДОВОЛСТВИЯ. КЪДЕ, ЧЕ ГИ ВЛАЧИМ И ТРУПАМ ИЗОБЩО ТЕЗИ БОГАТСТВА И ЗА ЧИЙ СА МИ ПОТРЕБВАЛИ...?“.

ТА НИХИЛИЗМЪТ(ОТРИЧАНЕТО НА ВСИЧКО, ВКЛЮЧИТЕЛНО НА СМИСЪЛА ОТ ЖИВОТ) И ХЕДОНИЗМЪТ(ПРИЕМАНЕТО ЧЕ ТЪРСЕНЕТО НА УДОВОЛСТВИЕ И НАСЛАДА Е ЕДИНСТВЕНАТА ЦЕННОСТ, КОЯТО ИМА ЗНАЧЕНИЕ) ИЗГЛЕЖДАТ КАТО ДВЕТЕ ЛИЦА НА ЕДНА И СЪЩА МОНЕТА.

ПИЧ ИЗБЕРИ СИ... НЕ Е КАТО ДА НЯМАШ ИЗБОР?

ЦЯЛОТО

Та такива ми ти мисли се прокрадвах в съзнанието на Г-н никой и той си каза: „Е Не може тека. Я требе да измислим нещо по въпросо. Требе да има некакоф фундамент дека, Я, Г-н никой да построим моята анонимна империя и да изорем тая Вселена трайно и безвъзвратно!!!“

Та Цялото за Г-н никой бяха много неща. Това беше Вселената, това беше Планета

Земя, това беше Европа, това беше България, това беше Кюстендил, това беше Семейството, това бяха колегите... това бяха всевъзможни географски, екологични и други социални кръгове...

Да Г-н никой участваше в много важни и откровено неважни социални кръгове, той се беше вплел в тъканта на социума и водеше своето безлично и посредствено съществуване. Заеби, заеби...

Разбира се всяко едно Цяло се различаваше от другото Цяло и тази съвкупност от Цела определяха същността на Г-н никой, а това хич не му се нравеше: „Виє ли че ми кажете на менека? Я съм си Я. Че напишем книга за пътя на Шопо, че ви заеда и у артистите“.

Г-н никой се бореше с Цялото, той искаше индивидуалност, искаше не само общ смисъл, искаше и негов си смисъл.

Спиралноє Пътувание през Кръговете на Живото

...Та трябваше му една рационална рамка с която да обясни своето незабележимо съществуване и която да му даде смисъл у живота. Рамка която отпразнува живота, неговата мимолетност, неговата любов, неговата суровост... “Пич, тва е много амбизиозно, ти ли че го измислиш бѐ гламурко, ти ли бѐ ... г-н никой “.

Явно смисъла бѐше у Цялото, а не лично в самия г-н никой. Така дѐ, ама кое Цяло от ситѐ – семейното, фирменото, държавното, човечното, планетарното? Тука много неща сѐ бият едно с друго, как да сѐ приоритализира, къде да сѐ прицели за да е на подходящо отстояние от толкова много неща?!?

Явно първо и основно е съответното Цяло да живѐе повѐкче време от колкото някога г-н никой може да живѐе въобщѐ. Трябва да го бидѐ стотици, хиляди години, иначе няма смисъл. Голѐмината бѐз Времето е нищо.

Та как да откриѐм, кое цяло щѐ го има много ама много години? (щѐ видим повѐче в послѐдствие)...

Ами можем да го измислим, можем да го създаѐм на база на нашитѐ знания, опит и вървания. Да обѐдиним много хора в едно дългосрочно цяло – нещѐ като нова политическа партия?...Голѐми глупости са това с нищожни шансовѐ, дѐт сѐ вика.

По доказалия сѐ подход е да заложим на това дѐто го е имало много, ама много време, като семейство, етнос, общи традиции и така нататък. Нѐ че тѐзи неща нѐ сѐ променят, но шанса да изчѐзнат е много по-малък от която и да е технологична група.

Другото което прави Цялото здраво е мащаба, но тук зависимостта е обратна. Колкото по-голямо е цялото, толкова по абстрактно, чупливо и непрактично е То....

Машаба на Цялото

Машабо си играє коварни игрички с главите на ората, коги става въпрос за социални отношения. Нека да разгледаме физиката на машаба.

Единствената формула на гения Айнщайн, която г-н никой знаеше дѣ:

$$E = mc^2$$

Където E – е енергията, m – е масата, а c^2 – е едно много голямо константно число.

Забележимо свойство е че ако масата се увеличи само с малко, то енергията се покачва прогресивно много. С други думи казано, за да преместиш двойно по-голяма тежест ти е нужно хиляди пъти повече енергия.

Това уравнение намира своето проявление в биологичните организми под формата на фазови промени при определени машаби. Близка аналогия по която можем да разберем какво

става с живите организми при различни машаби и обеми е аналогията с водата и температурата ѝ.

Както водата преминава през различни агрегатни състояния (лед-течност-пара) при различни нива на температура, така и при биологичните организми работят различни закони при различни машаби. Ако успеем да уголемим една травка до размерите на човек, то нейното тяло би се счупило от собствената си тежест.

Бяхите изобщо не биха могли да скачат ако телата им бяха по-големи, и съответно обратното, много е трудно да има малки по размер топлокръвни организми (с постоянна температура на тялото).

При промяна на определени машаби стават фазови промени, които водят и се подчиняват на различни, по-други биологични и социални правила от правилата на другите състояния.

Спиралноє Пътувание през Кръговете на Живото

Пътят на Г-н никой през Цялото (различните му там социални кръгове) неминуемо се влияе силно от мащабите на тези кръгове.

...

А ТИ КВО ЗАВЕЩА?

Освен мащаб, социалните кръгове имат честота на итерациите (взаимоотношенията) и интензитет (сила) на тези взаимоотношения. Последното е една силно недооценявана характеристика у нашето съвремие.

Г-н никой и семейството му участваха в многообразни слаби кръгове по интереси, най-често за задоволение – от квартални мачета, през кръжоци по рисуване до анонимни интернет форуми за инвестиции. Често на участниците в такива мимолетни социални сформирования не можеше да се разчита за нищо странично и Г-н никой беше

научил този урок по трудния начин.

Айде стига с тези задоволения, стига с този кеф, Г-н никой щеше да си поставя по стойностни цели, или нещо дъркам?

Кои са важните неща у живото?

Г-н никой не знаеше кои са важните неща у живото, точно в този момент, както и по принцип.

Можеше ли обаче, да направи нещо по въпросо, се пита в уравнението? Можеше ли да се изложи, да се разположи и по-важните неща да го ударят сами по главата, или да му се случат от „немайси къде“. Съответно можеше ли да прави по-малко от маловажните неща? Он си немаше на представа коя конкретна дейност ще остане, ще оцелее и коя ще се окаже значима и стойностна?

Можеше ли да НЕ се аби много, много, дет се вика?

Спиралноє Пътувание през Кръговете на Живото

Той си беше напълно невеж относно резултатите от неговите действия, вероятно трябваше да диверсифицира усилията си в правенето на различни неща и да види кое ще оцелее след време.

Ама не се ли наемаше да носи много дини под една мишница, не разводняваше ли усилията си твърде много без да довърши нито едно нещо докрай? Не се ли превръщаше в специалист без никаква специалност, който няма какво специално да предложи, който е просто г-н никой?

Изследователска дейност или експлоатиране на постигнатото и на пространството?

Има разработки на алгоритми по въпросо.

...

В крайна сметка времето и оцеляването са единствените истински индикатори за важност, за които Вселената се интересува. Е кои неща могат да надживеят смъртното тяло на господин никой :

Гените му – да има потомство и да се копира

Мемове – генериране, копиране и прехвърляне на вирусни идеи, които са евентуално устойчиви

Занаят и ръкоделие – създаване на материални неща, които са здрави и имат дълъг живот. Трупане на инструменти и богатства.

...

Е да бъде щастлив, да си прави кефо и да се забавлява може да е страничен продукт от пътуването на г-н никой, но тезимити неща не са необходими по дефоут. Най-вероятно он би могъл да свърши едни и същи важни неща с по-малко или с повечек забавление, като цело.

ГЕНИТЕ МИ ЕГОИСТИЧНИ

Най-природния и същевременно най-спираловидния път сътворен някога си е възпроизводството. При хората то си е сляпване на две половини от две спирали ДНК в една нова спирала ДНК. То си е магия с малко произвол и хаус, оти не знаеш точно коя половина от кой ще вземеш и те така.

Ако си наистина загрижен за спирално си път, въпреки че си г-н никой, па дуката ти требе да е арна, иначе на кого оставяш тоя Свет да го еда?

Знам, че технологията на възпроизводство ти е доста приятна, ама то и поровете имат наследници дет се вика.

Без възпроизводство нема живот , нема прогрес.

Ебанието, мандръсането, любовта, раждане и чуванието на дѣца, то си е устойчиво, то си е естествен подбор. Щом си се копираа обаче, не си свършил всичко, напротив оно сега започва... Тепърва ...

РЪКОДЕЛИЕ И ТВОРЧЕСТВО

На много места е писано, че майсторлъка е основна движеща сила у човека. То си е поредица от повтарящи се многократно (често монотонни) действия в които си се влюбил, към които си се пристрастил. Цък-цък-цък--цък-цък-цък...-цък-цък-цък-цък-цък-цък-цък и опалаянка.

То си става, то е поток, то е ритъм, хармония ... човек се чувства цял и завършен. Движението, и действието си придава самосмисъл и най-вече

нещо се прави, нещо се твори и създава.

Проблема е че живеем в свят на изобилие от производство, от творчество и имане. В този смисъл повечето ново-сътворени неща няма много много смисъл да ги има. Те са произведени, като по трудово от хора които са стигнали до ниво калфа.

Та трябва да правим разлика, между нуждата от творене и нуждата от творбите да съществуват. Първото е личностна индивидуална потребност за принос към Вселената и ментално здраве, а пък второто е някаква нужда за нещо си Цяло.

Стойностните творби се отделят от автора, който става г-н никой и започват да живеят собствен си живот (обикновено след кончината на вторио). Едно такова отделяне изисква яки, здрави и устойчиви физически преносители. Такива творчески градивни блокове с веществен

Спиралноє Пътувание през Кръговете на Живото

характер могат да бъдат, камъка, стоманата, дървото, костите и т.н.

Веществените творения са свързани с трупане на ресурси, богатства, капитали и съответно полагаането на труд и усилия за трансформирането на тези ресурси в нещо отделно, нещо ново, нещо си там.

Без да се досещате но, невещественото творчество пък, се създава, пренася и препокрива с тема която ще засегнем след малко, а именно идеите. Идейното творчество се пренася чрез говорене, гледане, четене, слушане и показване.

Прозяването и мрънкането са заразни, а скомината е локален проблем коги ядеш зелени джанки.

Проблем на модерността е че ората в търсенето си на майсторлъжко действие и синхрон със себе си занимават и ангажират Цялото със себе си, създавайки огромен, визуален,

звук и буквен боклук реализиран под формата на полу-творчество, полу-ръкоделие и полу-продукти.

В едно такова море от половинчави работи, на господин никой често му писваше на уя да тражи каквото и да е и затва он си поставяше звукови и визуални филтри, он се самоограничаваше. Губеше малко информация с цел многократно да намали шума. Едно леко отдръпване да видиш картинката.

...

УСПЕШЕН СИ КАТО ИМА
КАКВО ДА ТИ ВЗЕМАТ,
А УСПЯВАШ КАТО ТИ ГО
ВЗЕМАТ ПРИ ТВОИТЕ
УСЛОВИЯ.

МЕМОСВАНЕ ИЛИ ИДЕИ ЗА КОПИРАНЕ

Еволюционния биолог Р.Докинс, който нашироко обяснява за гените и как всякакви природно социални взаимоотношения които изглеждат привидно саможертвени и алтруистични, най-вероятно не са баш такива погледнати през интересите на себичните ни гени.

Та той обяснява и за роднини и за мравки и за симбиози и за паразити... и как привидни

странни поведения на животните си имат своя доказано работещ генетичен смисъл, смисъл за отселяване на спиралките.

Та този същия Докинс, след дългите тиради от обяснения за гените, на края на книгата си, прави една спекулация и измисля един нов термин. Та както тия отрязаци от прости аминокиселине, ни водят (много повече от колкото ние тях) по техен си спирален път то може би има такива същите тъпотии, но без материална форма и субстанция. Самокопиращи се идеи, без материална форма, които си водят своя спирален път от уста на уста, от компютър на компютър и те така като някаква култура или фолклор или традиции с незнаен общ автор.

Докинс наименова тези обществено копиращи се идеи – мемове. За ирония на съдбата, в последствие ората от Интернет почват да използват този термин за повтарящи се снимки със сменени тъпосмешки.

Спиралноє Пътувание през Кръговете на Живото

Та въпреки че си г-н Никой, ти имаш моралното задължение и отговорност да предаваш, да копираш и разпространяваш саможиви, полуживи идеи, къде са важни за тебeka по твоите морални компаси и разбираня. И ти си длъжен да го правиш всичко това не за самослава, не за авторство, а просто защото спиралнио път си го изисква. Просто защото прогресо се нуждае от носители, прогресо се нуждае неистово от господини никойовци и то в големи обеми.

НЕМА НАЧИН !!!

КОЛКОТО ПОВЕЧЕ
ВРЪВИШ ПО ЕДИН ПАТ,
ТОЛКОВА ПОВЕЧЕ НА
БРОЙ, ДРУГИ ПЪТИЩА ТИ
СЕ ЗАТВАРЯТ !!!

Г.Р.И. ИЛИ

ГЕНИ

РЪКОДЕЛНЕ

ИДЕИ

Г-Н НИКОЙ КАТО ВРЕМЕННО СЪСТОЯНИЕ

Има едни млади люде, къде имат "Нула или zero" пари у джебо. Они имат обаче енергия, време и вероятно решителност да станат големи, но си се чувстват разочаровани поради началната си точка, „кота : нула пари“.

Само че ви кажем: тва изобщо не е дъното? Не приятелчета, дъното вероятно е нещо като „нула пари“ + безполезна диплома от колеж + стотици хиляди левове дългове за плащане + нула приятели + нула роднини + наднормено тегло, а и без дом.

Това му се вика нулев отпечатък върху Вселената, тва му се вика Кота Нула, тва му се вика Г-н койдешети!

Измерването на богатството споделя някои прилики с измерването на температурата. Приликите между Целзий – Фаренхайт и Богатството са

Нулата. В тезимити случаи нулата е просто произволно число от скалата, къде водата замръзва или кога имате „zero“ пари. Отрицателната зона, в случая с богатството е да сте задължени (и коги всичките ви активи не могат да покрият тоз дълг).

Когато увеличавате богатството си, вие също така увеличавате доверието към вас и съответно, разширявате възможностите си за потенциално вземане на заеми. Разбира се, 99% от времето не трябва да използвате опцията си за вземане на заеми (за закупуване на ненужните неща), но трябва да запазите тези опции за заемане отворени.

По принцип вие увеличавате богатството си и в двете посоки, като нетни положителни притежания и като неизползвани възможности за заемане. Този феномен отчасти обяснява защо някои фалирали милионери успяват да се възстановят от множество големи проваали. Да, нереализираните възможности

Спиралноє Пътувание през Кръговете на Живото

за заемане не се записват в техните книги (счетоводство).

Къде температурната аналогия се отклонява от богатството??? При Богатството можете да използвате както положителни, така и отрицателни сили, едновременно (активи + дълг) за да се движите спирално напред.

Тази концепция за „арбитражна нула“ може да се използва и при управлението на Вашето емоционално богатство. Да кажем, че крайната ви цел у живото е да максимизирате щастието (каква тъпа цел е само тва?). Ако сте в емоционално състояние на „нулеви емоции“ или апатия, можете да увеличите щастието си, като използвате както положителните, така и отрицателните емоции по предполагаемо контролиран начин, все във ваша полза.

Смесването на положителни и отрицателни енергии не е бърза и проста работа, а по-скоро опасна дейност, при която в повечето

случаи вървите по спирала надолу. Правилните пропорции на положителните и отрицателните енергии са динамично променящи се и практически непознаваеми. Едно нещо е сигурно, никой не може да изкачи някой висок връх, вървейки само нагоре.

ИЗВОДИ:

Трябва да се стремим да спечелим от променливостта, като приемем „нулата“ като арбитражно число в положително-отрицателните области. Там нулата не е празно място,... а по-скоро състояние. И така г-н никой не е някакво си нищожество, он е просто временно състояние...

В области, където няма отрицателни стойности като време, живот, здраве и т.н., нулата си е крайната граница, ударте я и всичко свършва. Там нулата е нищо, **КРАЙ!**

СВОБОДАТА

Та г-н Никой си беше една малка душица, една мижетурка, един номенклатурчик, който живееше незаслужено добър живот. Ората му завиждаха за това му качество, апа някои и му се дразнеха: оти они заслужаваха повече, оти они са работили повече, оти они знаят повече и така нататък и така нататък.

Удаво, епа кой ви пречи дееда...?

Є как тази ми ти мижетурка на име г-н никой, че ми говори за

свободата. Та тази писерушка и хаа хабер си няма от саможертва, битки, пот и сополи... Алоооу...?

Може и така да є, ама въпреки това дай па да видим що че излезе...

Свободата, дет се вика, погледнато от чисто практична гледна точка, є възможността и потенциала на индивида да осъществява єдин широк спектър от действия или с други думи да си има различни опцийки и да може да си праи това или онова коги му скимне.

От по горното, лесно се досещате, че свободата за єдин може да є в ущърб на друг, или вторио плаща за чуждата свобода. Упражняването на свобода често става чрез методите на сила и власт.

Г-н никой не виждаше грам разлика между думата свобода и думата независимост (току си може завалийката). Това го

Спиралноє Пътувание през Кръговете на Живото

водеше към идеята, че свободата най-добре се вижда, оценява и измерва при директно сравняване на отношенията между два субекта: Ти (лично), до колко си свободен спрямо някой друг конкретно, а не по принцип свобода, като някакво аморфно, вселенско явление.

Ами удавото проявление на свободата го наричаха Пазар (битак). Лошотията пък, идваше чрез властта и налагането на норми и порядки в различните му там социални кръгове. Пълната индивидуална свобода или къде един индивид да може да си праи шоси-иска, е свързана с пълна власт и контрол. По-иначе казано, никакви потенциални твои лоши действия не биха събдудили негативни действия в отсрещната страна (поради някаква обективна невъзможност у нея) – та това бе дефиницията за свобода на Г-н Никой.

Измерването на свободата е смислено занимание, само и единствено, когато съществува една географска близост между

сравняваните обекти. И планетата Земя има спътници и планетата Юпитер има спътници, които си взаимодействат. На Земята съвсем малко ни пука за спътниците на Юпитер и така си е редно. Демек свободата има сходства с физически термин гравитация.

Друго практическо измерение на свободата е че когато има огромни разлики в мащаба между измерваните обектите, се получава една практическа свобода и на малките обекти (също). Ние се чувстваме сравнително свободни спрямо Земята и морската е един вид практически свободна спрямо слона (он я невиди, па и не му се занимава да тражи една конкретна морска).

НЯМА ПОИЗГОДНО ВРЕМЕ
ОТ СЕГАШНОТО, ДА
БЪДЕШ ГИ НИКОЙ.

Спиралноє Пътувание през Кръговете на Живото

Важно е да се отбележи, че свободата зависи, както от посоката на властовите взаимоотношения, така и от (също толкова важно) вътрешния потенциал на индивида – физически, психически, здравословен, финансов, интелектуален, инструментален ... (потенциал)

Когато г-н никой си разширява и обогатява разните му там потенциали, он си разширява и потенциалните възможности, опции и съответно си разширява свободата (или поне потенциалната такава).

Свободията не трябва да е сомоцел, оти да си свободен е и да не се възползваш от повечето опции у Живото.

И сега г-н никой че ви обясни оти модерната демокрация не е баш свобода:

Они: Имаш правото на свободния дихотомен избор между „А“ и „Б“ !!! Моля упражни правото си на избор?

Он: Я избирам „Б“ оти другото ми се види че е много зле!

Они: Получаваш 1/2 „Б“ + в), г), з) (за които никогаш не е ставало на въпрос порано)!

Он: Ама Я никогаш не съм искал в), г), з) ?

Они: Съжаляваме Пич, ама ти гласува за „Б“ !

ГРИ

~~СВОБОДА~~

ИЛИ

~~СМЪРТ!~~

ИДЕИ ИЛИ КРЪГОВЕ, ИЗРЕБИ СИ ВЕЧЕ?

Тукa по интелегентнио читател, че каже : „Чекай, чекай малко.. ти, г-н никой нещо ни баламосваш, един път ни говориш за идеи и колко те са важни, друг път ни говориш за социални кръгове и как те ни засмукват. Хванех те гламурко на местопрестъплението, то тия неща (кръговете и идеите) бая се препокриват и ти само ни мътиш водата, както ти е угодно “!

Е Те Тукa ме хвана на тясно. Чекай да видиме сега що става...

Г-н Никой все пак си беше г-н никой, защото много рядко си слагаше значки за принадлежност към някой кръг.

Ако го питаха, ти къф си, от къде си и за кво се бориш? , Он предпочиташе да дава по непретенциозното наименование, по малкото населено място и по непатетичната кауза. По този

начин той даваше една по-голяма резолюция, една грануларност в информацията и същевременно намаляваше егоцентричните претенции с които се бори всяка една човешка душа.

Он ненавиждаше претенциозните титли и отъркването в елита. Нямахше нито една татуировка, но за сметка на това си имаше баямити белези.

Стратегията на г-н никой бе да бъде верен, коректен, почти прозрачен в действията си, но някак си, от друга страна, полу-вътрешен, полу-външен човек за самите кръговете. По тозимити странен начин нещата не се въртяха около него самия, а той самия се навърташе около някакви си там кръгове. Къде За дъаго, къде за малко, ту го има, ту го нема, абе г-н никой!

Друго си е обаче, да си част от един здрав, солиден социален кръг, да си сложиш щампа на челото, или корона на главата, и ората да си знаят отдалече, та

Спиралноє Пътувание през Кръговете на Живото

или да ти се кланят или да бегат.
Гледай кой се задава!

То си има здрави и устойчиви
кръгове, къде карат хиляди
години повече от живота на Г-н
койтоидае, защо пък да не се
разтвориш в цялото, защо да не
се асоциираш докрай, защо да не
се жертваш за него за този кръг,
за тази идея???

Е Г-н никой определено не беше
незнайния войн!

Може би ако времето го
изискваше, ако този/мисти кръг е
единственото спасение за ГРИ-
то на Г-н никой и неговото
спирално движение...

Може ли ако другата
алтернатива за ГРИ-то е
неприемлива, непростима,
неправилна...

Хората се обединяват в кръгове,
идеите обединяват хората в
кръгове, лидерите напътстват
всяко едно спирално движение и
току.

...

Дабе да, е как тека идеите на Г-
н никой са му жизнено важни, а
кръговете които ги споделят не
са му толкова важни??? Това си
е некаква снотщина, тва е
нехуманно...

Чети натат!

АГНОСТИЦИЗЪМ И ТРАНЗАКЦИОННА МОРАЛНОСТ

Живото є много сложен! – каза
г-н никой

Не знам за Бог! – каза г-н никой

Не разбирам баш, като що си
требеє, Живото! – каза, па г-н
никой

А може ли да придобием една
благоприятна експозиция, един
вид „неравен старт“, въпреки
тезимити ограничения?

...

Що є то, тва чудо Транзакционна
моралност? И Може ли въобще
да се смеси чисто търговското с
вътрешно-човешките
добродетели? Не правим ли
живото твърде вулгарен по този
начин?

Нека да разгледаме
взаимоотношенията ни с
околната среда през призмата на
греха и по точно
степените(мощабите) на греха
или нивата на лошотия, които
потенциално могат да бъдат
сторени, въобще.

1. Та какъв би бил най-големно
улитимативен грях, който
човешко същество може да
извърши? Коє є тва мега-Зло?

Нека си представим, че случайно
съществува един силно
нарцистичен и свръх богат
милиардєр (противоположното

на Г-н никой), който се интересува от Космосо и колонизирането на планетата Марс. Тозимити милиардер с хипотетичното име Елен Бесовски взел че инвестирал огромна част от богатството си в ракетостроене.

Един хубав ден Елен Бесовски излита със своята ракета + харем от 20 жени и всичко това с благородната мисия да колонизира Марс. По средата на пътя си до червената планета, в съзнанието на Елен Бесовски, под въздействието на съгъстения въздух (или знам ли кво), се надигат смътни, черни, греховни мисли. Той отива до илюминатора на ракетата, поглежда красивата ни планета в далечината и натиска един червен бутон. В този миг, от спътниковия пояс на Планета Земя към повърхността ѝ се отправят хиляди ракети. Следва момент на тишина... и повърхността на синята планета става осеяна с множество

детонации с формата на ядрени гъби.

Шибания Елен Бесовски в момент на умопомрачение де извършил улитимативно грех, той затрива всяка една жива клетка на планетата Земя. Той направи пълен рестарт, той произнесе финалната присъда, той направи по-ново Начало...

2. Да слезем с греховете едно ниво по-ниско, това е видовото изстребление, където един вид организми издиват, до крак, напълно – друг вид организми.

Доминацията на човешките същества, често пъти ни е поставяла в ролята на изстребващи хищници. Ние хората, имаме навика да разделяме, класифицираме и именоваме заобикалящата ни биосфера много арогантно, много ютилитарно: на култури (жито, царевица), домашни животни (овци, крави, прасета...) – от една страна и вредители, плевели, хищници, отровни растения и животни от друга

страна. Та Първата група селектираме и грижливо култивираме, а с втората се борим и изтрѣбваме.

Успѣха ни като вид внася огромни неравенства в динамичните, екологични системи и ние без да знаем много много, унищожаваме чрез перманентно изтриване на гените на организми които имат скрито предназначение и роля в Голямото. Единственият предпазен механизъм за който сме се сетили към настоящия момент е да включим силно редуцираните популации от даден вид в Червената Книга, и да предпазваме тези изчезващи популации в едни малки, отделени еко-системи или по-лошото зоологически градини.

Ние сме разбрали че агностицизмът относно полезността на организмите е жизнено важен, а запазването на един по-богат генофонд си е ключов момент за нашето оцеляване/развитие тук на Земята. Требе още... Требе си

хармония и правилен мащаб и пропорции.

3. Третия по тежест и обхват грях, който може да бъде извършен е убийството на едно друго човешко същество. Тук един индивид съзнателно прекъсва съществуването на друг индивид и съответно всички потенциални бъдещи хубави и лоши действия също са елиминирани. Този грях разгледан през призмата на ГРИ(гени, ръкоделие и идеи) има най-вероятно негативна полезност, защото човешкият генофонд е намалял (дори и само с един човек), потенциалното поколение също е намаляло, потенциалното многообразие от идеи, които могат да бъдат копирани и предавани нататък също е намаляло и на последно място, потенциалните неща, които могат да бъдат изработени и сътворени, също е намаляло.

Спиралноє Пътувание през Кръговете на Живото

За да махнем настрана издброеното до тук безчувствено ГРИ счетоводство, за да насочим нашата обща енергия за общото благо и добруване, ние неусетно сме въвели моралните устон в нашето съзнание. Но как тези морални устон сработват толкова хиляда години без хората съзнателно да водят ГРИ счетоводство?

До сега обяснихме, че ГРИ са ползите и Смисъла за нас като индивиди и че съществува напрежение и борба между нашите семейни ГРИ ползи, ГРИ ползите за рода ни и ГРИ ползите за други съседни нам родове. Всички тези напрежения се уреждат чрез власт – добрия вариант или насилие, злосторене и мъст (НЗМ) – лошия вариант. С други думи казано едната страна на монетата са ползите под формата на ГРИ, а другата страна на монетата са потенциалните лошотии под формата на НЗМ.

При разгледаните от нас примери на ултимативния грях извършен

от Елен Бесовски, той получава нула НЗМ защото не съществува субект, който да му отмъсти (освен жените от харема му, но те не знаят за деянието). При между видовото изтребление НЗМ –то е също много ниско, тъй като всички субекти от един вид са изтребени до крак и е много малко вероятно субект от друг вид да извърши НЗМ в името на не-родственици.

Ниското потенциално НЗМ е причината поради която г-н никой спи спокойно, въпреки че лично е участвал в убийството на прасета, кокошки, сладки зайчета и дори на една лисица. Той знаеше че кокошките от курника няма как да се разберат, стиковат, надумат и да му отмъстят за убийството на тяхната сестра.

При	потенциално(възможно)
ниско НЗМ,	морал НЗ
съществува.	

...

Спиралноє Пътувание през Кръговете на Живото

Хората от друга страна сме си изградили силна памет и тази памет е най-вече злопаметност. Ние помним лошите неща, разказваме ги на приятели и близки и много често търсим реципрочност, реципрочност и вселенска справедливост чрез НЗМ.

Отмъщението и потенциалното възможното отмъщение регулира напрежението между нашите себични интереси и интересите на Цялото.

Важно ни е да се разбираме със съседите ни, оти живеем близо един до друг, не ни е толкова важно да се аресваме.

...

ПОТЕНЦИАЛНОТО НЗМ СА
ЕДНИ НЕРЕАЛИЗИРАНИ
ЗАГУБИ, КОИТО ЧАКАМЕ
ДА СЕ ОБЪРНАТ

...

Правенето на добро често води до реципрочност и в един по-дълъг период до позитивни цикли, до позитивно спирално движение нагоре. За съжаление и обратното е вярно – НЗМ води до негативно зацикаляне и до негативно спирално движение надолу от типа „зъб за зъб – око за око“.

Хората са се усетили за проблемите създавани от социални спирали (и това

Спиралноє Пътувание през Кръговете на Живото

осъзнаване е било по много кървави начини) и са търсили способи да прекъснат на някакъв етап тези вредни за ГРИ-то спирални потъвания. Широко разпознаваем е християнския морал, който има реципрочност и в други религии, в стил прошка, смиреност и даване на другата буза.

По-практични морални указания за справяне с циклични НЗМ, ни дават златното и най-вече сребърното правило на цар Соломон.

Златното правило на цар Соломон гласи: Прави на другите, това което искаш да ти правят на теб – „е не моа да одим да правя свирки на всеки срещнат си казал на ум г-н никой“. Та златното правило звучи добре, първоначално но има крайни случаи в които не сработва, в които води до спирално движение надолу.

Представете си човек с тежка съдба, който през целия си живот е виждал само страдание, мъст и

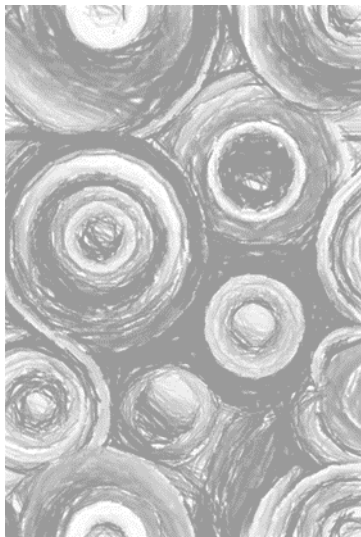
болка. Този човек не познава доброто, не познава милувката и покоя на душата. При него правилото – прави на другите това което искаш да ти правят на теб, лесно може да се изроди в правилото прави на другите това което ти правят на теб и цикличността на долу да продължи.

По-силно от златното правило е сребърното правило, което гласи: Не прави на други това, което Не искаш да ти правят на теб. По-силно е защото, болката и мъката са по-осезаеми, по-явни, по-опознаваеми, по-разбираеми от доброправенето, интервенцията, помощта и съчувствието. Сребърното правило се опитва да ни отклони от пътя към Ада, който беше осеян с добри намерения.

Сребърното правило работи с по-малко предположения, с по-малко интерпретации, с по-малко неща, които могат да се объркат.

Транзакционната моралност е пътя на Социума.

НЕ ВСИЧКИ КРЪГОВЕ СА НАПРАВЕНИ РАВНИ

Ще отговорим на тази очевидност в три на брой разказа, три на брой концепции и идеи:

1. ПОСЛЕДНИЯ СПИСЪК

Нашия г-н никой му беше възложена невъобразимо трудната и обременителна задача: да степенува, и то да степенува човешки животи. Това е една огромна тегоба! Защо по дяволите? Трябваше ли да си напъва мозъка за такава

невъобразима хипотетична задача въобще?

Може би да, може би той си го знаеше сам вътрешно, но все пак защо да се поставя пред този избор, предварително при невъзникнали ситуации на избор. Може би за да изчисти концепциите си, за да отсее важното, да преоритеризира и да се прицели дет се вика. Аре са изготви преоритетет списък на най-близките ти, ама честно, с ръка на сърцето. Кой би спасил първо при живото застрашаваща ситуация?

1. Децата му

Роденото потомство носи 50% от биологичния потенциал на г-н никой и съответно има по-дълъг потенциален остатъчен живот (да надживееш децата си, винаги е една огромна душевна тегоба). Тези характеристики на децата ги правят най-добрата и естествена инвестиция, която човек може да има.

Спиралноє Пътувание през Кръговете на Живото

2. Г-н Никой.

След децата си той слагаше Аза, защото му беше удобно да вярва в свободната си воля и вътрешната си сила да постига неща у Живото. Па и не беше все още на 100 години.

2. Идените му(Мемове) – по нагоре бе споменато

3. Ръкоделието му) – по нагоре бе споменато

4. Съпругата му

Епа те се обичаха. Биология, Химия и тем подобни. Булката на г-н никой работеше и живееше за децата и имаше малко общо с иденте му, както и с ръкоделието му. Нема начин, ГРИ-то си изисква помощ, сътрудничество и пречене – иначе няма да е интересно.

5. Всички останали близки роднини.

У тех често има някакви общи гени – понекога даже и идеи и ръкоделие.

6. България и всякакви останали социални кръгове

Както се досещате съществува препокриване между т.2 Идените му(Мемове) и България и всякакви останали социални кръгове. Съществуват герои, мъченици и революционери, които са слагали своите идеи и идеали на първо място. Общата ползност, като приоритет номер едно.

Всеки, включително и г-н никой, трябва да е признателен и благодарен на тези Гиганти които са се пожертвали за прогреса и за Общото. Разбира се често такива хора са били без преки наследници по обективни причини, делото изисква устременост, решителност и минимален дрой слабости.

Ето то всички сме свързани, ама не по чак толкова силен начин, колкото ни го представят... сещаш ли се?

Спиралноє Пътувание през Кръговете на Живото

Често само хора, които не са се копирали могат истински да сложат Големите кръгове пред по-малките кръгове по един откровен и безкомпромисен начин.

Естествено хората с деца, не сме задължително страхливци и егонистични средбролюбци и след едно детайлно ГРИ-счетоводство, също сме склонни на всякакви саможертви, борби, поемане на рискове и алтруизъм.

Все пак съпричастността, състраданието и грижата за други същества е дадена малко в повече на женската половина от човечеството, поради еволюционни и биологични характеристики. Те са много по-малко склонни към физическо насилие и съответно са малко по-слаби физически, но пък важната част е че създават и отглеждат живот. Много по силно ангажирани са в развитието на поколението си поради ограничения си брой порови клетки (яйца).

Една жена може да роди, износи и отгледа сравнително малък, ограничен брой собствени деца и това си е оскъдица в действие. Докато мъжа произвежда милиони полови клетки до много по късна възраст и има един минимален, пряк, биологически ангажимент по износването на потомството.

ЧЕ, ОПРАВНЕМЕ !

2.ЕРГОДИЧНОСТ

Как научно оценяваме и измерваме напрежението и разминаванията между Общото и индивидуалното, между обществените цели и личните такива, между глобалните рискове и индивидуалните такива? Та един от научните способности за такова мерене е концепцията за ергодичност (ергодицити да не се бърка с удобство и ергономичност).

Когато математиците осредняват някакви данни за определени системи (да речем кръвно налягане), те правят разлика между средното (кръвно налягане) на един индивид през много моменти и средното (кръвно налягане) на много индивиди в един точно определен момент. Колкото двата вида средни величини се припокриват

и доближават една до друга толкова по-ергодични са тези системи.

Нека да си измислим пример за една силно не-ергодична система:

На г-н никой му беше предложено да участва еднократно в игра на „Руска рулетка“ в която има един патрон и един револвер с барабан подбиращ шест патрона. Патрона се зарежда в една от шестте празни дупки, след това барабана се завърта, дулото се лапа и спусъка се натиска. Таз смъртоносна игра се играе докато един участник не загине („Не се праи гледал си го по филмите“). Та от гледна точка на Вселената има една игра с едни правила в която накрая че умре един човек и съответно първоначалния брой на играчите е без никакво значение(за Вселената). От друга страна, ако г-н никой се запише да участва в тази щуротия има огромно значение дали играчите са 6000, където се че умре някой по преди

Спиралноє Пътувание през Кръговете на Живото

него и пистолета няма да стигне до него или другата крайност : ако г-н никой си играе сам самичък (недай си Боже) на „Руска рулетка“ – „Е колко треа да си тъп и отчаян да направиш това“.

Та във втората част на този измислено – малоумен, екстремен пример се вижда кога една система става напълно не-ергодична – рисковете за индивида и системата се разминават радикално.

Идеята на тази концепция е че когато оценяваме общи действия, които трябва да се вземат от определен кръг от хора, то добре е да оценим и това дали системата е ергодична или не, дали рисковете са общи както за конкретния индивид, така и за Цялото.

При възникналата КОВИД епидемия и оценката за нуждата от ваксинация на конкретен индивид имаше значение неговото общо здравословно състояние и възраст и съответно,

нуждата от това да бъде ваксинно защитен.

Ефективността на тези КОВИД ваксини ще оставим на историята да докаже и доразкрие. За мен, на този етап, отговора на този въпрос не е еднозначен.

3. ПЪТОЗАВИСИМОСТ

Човек започва своя живот в малко на брой социални кръгове, като семейство, близки, роднини, квартал и детска градина. С течение на годините се появяват нови и нови кръгове и групи, а малка част от старите такива се променят, разпадат се или ги израстваме и преформатираме.

Вече казахме, че всеки кръг живее отделен, собствен си живот, много по различен от

животите на неговите съставни части.

Хората в кръга са събрани волю или неволю с някаква кръгова-цел и тази цел си живее собствен си живот. Кръговете се хранят с енергията на членовете си, което от своя страна зависи както от броя на членовете така и от силата на тяхната ангажираност. Примери в двете посоки на ангажираността са да кажем масови зумба танци и малък революционен комитет.

Така изложените мисли, ненадейно ни водят към естествената идеята, че съществува жестока борбата за млади членове, за нови „бели платна“, които да дават енергия на съответния кръг. Младите членове носят повече енергия и повече внимание към съответен кръг. Който успее първи да ги ангажира с нещо кръгово, почва първи да драска върху белите платна покривайки една оскъдна площ. От друга страна да се трият и оспорват вече записани

Спиралноє Пътувание през Кръговете на Живото

иден е много много трудна работа,

Първите седем години са най-важни, дет се вика.

По-Възрастните членове на свой ред , са с по-малко енергия и са си един вид вече нарисувана, завършена картинка. Предимството им пред младите е че разполагат с повече опит, ресурси и пАри. Повече са трупали дет се вика.

Тази борба на кръговете за млада, вливаща се енергия, оставя необратима дия (пътозависимост) върху живота и съзнанието на индивидите за цял живот, за добро или за лошо.

Всеки път е индивидуален и уникален. Нашата свободна воля се простира до там да се опитваме да си избираме кръговете в които искаме да участваме за в бъдеще и спиралата по която ще се въртим за в бъдеще. Но нека знаем, че никога не можем да променим

пътищата по които сме минали и местата на които вече сме били.

Спомените се не трият, било то и волно току така, а забравянето е мъчен, дълъг, енергоемък и скъп процес.

Времето е вектор, движи се необратимо само в една единствена посока. И така нашето спирално пътуване е пътуване с еднопосочен билет. Нещата се повтарят, но всеки нов път някак си различно, с нов привкус и оттенък, достатъчно малко по-различно от преди, че да ти е интересно, че да не можеш да направиш нищо по въпроса, че знанието ти да е уклончиво, че да си г-н никой.

...

Те тва беа трити причини не всички кръгове да са направени равни:

* Последния Списък

* Ергодичност и

* Пътозависимост

ЦИКЛИЧНОСТ ВЕ-ЕС СПИРАЛНО ПЪТУВАНИЕ

Една нова, различна дѣвиация и отклонение от по-предишния път, от личния опит на Г-н Никой дѣ толкова малка чѣ той виждаше ясно – никакви си там зависимости и закономерности, но същевременно толкова голяма чѣ той нямаше практически и достатъчен контрол и разбиране върху събитията.

Спиралното движение є три-измерно, а какво би станало ако махнем едно от измеренията и сведем нещата до двуизмерен лист хартия?

Единият, по-често срещан, вариант на опростяване на тринизмерната спирала є да си я представим като самонавиващи се елипси в една точка.

Друг, малко по – абстрактен, двумерно-страничен поглед, към тримерната спирала, є да си я представим като разтеглена пружина. Та тази разтеглена пружина си є една математическа синусоида с неясна амплитуда, неясна посока и неясен край.

ТЕНДЕНЦИИТЕ И
ТРЕНДОВЕТЕ, ПА СИ
МЯЗАТ НА СПИРАЛНОЄ
ДВИЖЕНИЕ.

ОТНОШЕНИЯТА ИЛИ КАК НИ ВИЖДАТ КОМПЮТРИТЕ?

Г-н никой НЕ се беше втъкал, както си трябва в социалната черга, той тези между-човешки и между-групови взаимоотношения не ги разбираше като щотребѐ. Всички те му там „меки умения“ на него някак си му убягваха. Социалното му се струваше субективно, помпозно, театрално.

Той предпочиташе шаха пред покера, като първото е игра на перфектна информация, в която всичко се вижда и от двамата опонента. В живота не беше така.

Пълна информация не можеше да съществува и тези които проповядваха пълна прозрачност, всъщност искаха пълна прозрачност за очевидното, за баналното, за лесно измеримото и всичко това с користната цел да яхнат системата и да монополизират

техния статут. „Че ви заеда и у Артистите! Добродетелите, които проповядват са кухи, и вие си го знаете!“

По му аресваше света на математиката и „точните“ науки. Там дефинициите, постулатите и аксиомите бяха малко на дрой. Там логиката течеше плавно, стъпила на тези аксиоми. Там взаимоотношенията бяха заменени с отношения.

Ще попиташ драги ми читателю „Е каква е разликата между отношения и взаимоотношения?“ За да я разбереш ще трябва да навлезем в света на дигиталните кръгове и по-точно, как аджеба компютрите ни виждат?

Че компютрите не виждат хич, а пък правачите на софтуер ни виждат само като „юзери“ си е ясно отсекъде. Но как по точно ние, „юзерите“ живеем в тези софтуерни абстракции, в тези бутафорни дигитални кръгове?

Спиралноє Пътувание през Кръговете на Живото

Масивите от данни стават информация, когато можеш да задаваш въпроси на данните и те могат да ти отговарят на тези въпроси. Тази важна характеристика (задаването и отговарянето на въпроси) се постига чрез класифициране, сортиране, уравниловка и един вид „нормализиране“ на данните по време на събирането и записването им в бази-данни. Бази-данните пък са „навързани таблици“ в които всеки юзер си има уникален ред в една таблица и всяка негова „транзакция“ си има уникален ред в друга(навързана) таблица.

...

Кмето на Кюстендил имаше вътрешното усещане, че хората от „породата“ на г-н никой са опасни и неблагодарни мошеници. Той искаше да потвърди своите опасения и реши, че му е нужен списък на счетоводителите от гр. Кюстендил, които имат имущество над 100 бона и НЕ са гласували за него на предишните избори. За целта той трябваше: към списъка на счетоводителите в града да добави колонка за имущественото състояние и колонка за това дали са гласували за него (от тайният му списък разбира се).

Решаването на тази сложна задача представляваше едно своеобразно сечение между три

Спиралноє Пътувание през Кръговете на Живото

списъка или по-точно кой го има и в трите списъка едновременно.

И те така...

Други по-интересни въпроси, Кмето решаваше чрез обединяване на списъци (кои са хората от Берсин и Згурово) или сумиране на списъци (колко общо плащат за вода у Богослав). Та за кмето работеше един секретен ЕСКЮЕЛ специалист под прикритие, който вършеше черни поръчки и въртеше списъците както му наредят.

А ти къде фигурираш?

Г-н никой знаеше че всяко управление изисква класификация, уравниловка и подреждане на конкретни и специфични личности, категории и транзакции в удобни безлични данни. „Гадно е да си нула ама по-гадно е да си единица, коги те мерят!“. В тази връзка Г-н никой изобщо не беше нула(както вече ти стана ясно),

защото той фигурираше в доста на брой списъци.

За държавата важеше максимата : „фигурираш следователно съществуваш“ и тя виждаше своите поданици предимно и най-вече, като данькоплатци и като гласоподаватели (през 4 години). Всички останали класификации и личностни характеристики на Г-н никой бяха второстепенни, почти незначителни и определено безинтересни за Държавата.

Та бяхме споменали че социалните взаимоотношения притежават три характеристики:

- мащаб или в нашия случай, с колко на брой други юзери е свързан записа на Г-н никой в таблицата с юзери. Другото име на мащаба на социалните взаимоотношения е публичната известност
- честота на итерациите (взаимоотношенията) между юзерите или колко често се

Спиралноє Пътувание през Кръговете на Живото

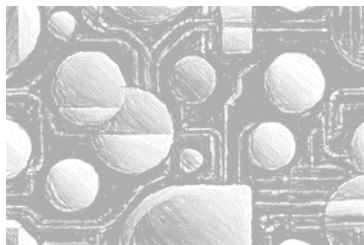
засичат, срещат, събират този кръг от юзери

○ интензитет (сила) на взаимоотношенията или колко силно се обичат/мразят тези юзери или пък колко големи суми пари си връткат помежду си.

...

Подходяща стратегия за управление на мащаба е еднопосочност на определени видове взаимоотношения. Г-н никой говори, пише, презентира на много много хора, а те правят връзка към него по банков път и му се отблагодаряват с вулгарните си финанси.

Подходяща стратегия за управление на честота на итерациите за Г-н никой (оти он не е известен, сещаш се нали) е да свързва свързвачите и така по един косвен начин да има индиректен достъп да една голяма и стойностна мрежа.

Подходяща стратегия за управление на интензитета (сила) на взаимоотношенията е даването на индивидуално отношение към всяка една връзка или ако това е непостижимо, поне симулиране на някакво индивидуално отношение.

НИКОЙ НЕ Е Г-Н НИКОЙ,
ОСВЕН Г-Н НИКОЙ

СЕЩАШ ЛИ СЕ?

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪН В ЛЯТНА НОЩ

Тази глава разказва, как г-н никой и ние като хора и Общество сме построили нива, слоеве от социални абстракции, базирани на власт, добруване и икономически растеж, как тези слоеве живеят и се надграждат и какви опасности крие това за Цялото.

Нека да разгледаме един конкретен пример, който е по близо до г-н никой като опит и знания, и въпреки своята

конкретност той вярва, че този пример от живота на тежкия номенклатурчик че е много показателен за социалната ни среда, като цяло.

Да речем, че две извънземни от различни планети са дошли в България, харесало им е тук, ние сме говорили с тях, изследвали сме ги и сме решили да им дадем Българско гражданство. Извънземните се срещат едно с друго и решават че искат да си помагат помежду си и на други българи чрез труд, знания и услуги.

Идва администрацията и им обяснява:

- ❖ За да си разменят труд, знания и услуги трябва:
 - да работите с пари и да сложите цени на услугите
 - да издавате фактури
 - да сключвате договори
 - +много други
- ❖ ...
 - да имате фирми , които да

Спиралноє Пътувание през Кръговете на Живото

- ❖ плащат данъци
- ❖ ии. +много други
 - ...
- ❖ иии. водят счетоводство и да изготвят финансови отчети
 - проверка на финансовия отчет от одитор
 - контрол над одитора от
 - одиторски стандарти
 - ии.
 - компю търни системи
 - иии. ИДЕС и 4-те негови съвета
 - ◆ Контрол на ИДЕС от КПНРО
- ❖ Контрол на КПНРО от Парламента

Накарая... Избор на Народни представители от гласоподаватели и съответно от нашите извънземни

Както виждате ние сме построили слоеве от слоеве от слоеве от административни абстракции, които да опосредстват нашите социални взаимоотношения.

Всяко ниво на абстракция (аз лично работя 4-то ниво на абстракция – проверка на финансови отчети) се бори за живот, власт и значимост, като налага правила, त्याкува ги, поставя свои дефиниции и всичко това към по ниските нива на абстракции и при възможност към по-високи такива.

Когато се случи някакво голямо и лошо събитие в обществото, ние казваме че някакво ниво на абстракция не си върши работата и му слагаме повече контрол и съответно създаваме ново ниво на абстракция в нашата йерархична и взаимно-преплетена структура. Структурата би трябвало да се саморегулира чрез пари, власт, гласуване и протести, които по своята същност са абстракции от първо ниво.

Та всяко ниво на административна абстракция описва само една малка част от реалността под нея или с други думи сънува своя си сън. Административната реалност наподобява на фантастичния филм „Генезис“, който представя как едни мисловни хакери навлизат в съня, на съня, на съня, на съня, на съня, на съня, на съня на своята жертва с цел фундаментална промяна.

Проблема идва от това че дори да познаваме много добре „X“ – а или ниското ниво на абстракция, това не ни говори почти нищо за $\phi(\phi(\phi(\phi(x))))$ – а или по високото ниво на абстракция.

Представете си, че сте вътрешен човек, и имате достъп до всички сценарии на филми, които Нетфликс ще изкара в следващата година. Оценявате сценариите, като страхотни : какво ви говори това за цялостното качество на предстоящите филми, какво ви говори това за предстоящата

гледаемост на тези филми, какво ви говори това за потенциалните приходи на компанията, какво ви говори това за потенциалната печалба на компанията и накрая какво ви говори това за бъдещата цена на акциите на компанията. Мисля че се досещате – почти, почти, почти, почти нищо.

Условие за здрави и устойчиви институции е работата с малко на брой и по-ниски нива на абстракции.

В нашия пример институцията от най-високо йерархично ниво „Парламента“ трябва да се допитва до институциите от по-ниско ниво и да измисли закони които да ги регулират. Проблемите (които нарекох сън) се пораждат от факта, че всяка институция иска да „самопрограмира“ себе си функционално, с помощта на т.нар. „чисти“ функции. Математически такива „чисти“ функции не влияят на никое външно състояние, а също така не се влияят и от външен код.

От друга страна институциите от по високо йерархично ниво би следвало да се опитат да програмират институциите от по-ниско ниво чрез парадигмата на обектно-ориентираното-програмиране. При този принцип характеристиките на самите обектите се описват чрез дефиниции и процедури, като се създават „класове“ и наследяване на характеристики от по-високите класове.

„Абе много сложно стана, дай да си говорим за нашите му там Кръгове“

Ти много добре се досещаш, че от кръг до кръг си има много голема разлика. Ама може ли да ги групираме тези кръгове според фазата от жизнения цикъл в който се намират...

РАСТЯЩИ КРЪГОВЕ

Човек е социално животно, дори и г-н никой е социално животно. Кръговете и колаборацията са велико нещо, нещо което ни доближава до мравките и лъвовете едновременно, нещо което ни насочва и сплотява. Но нека не бъдем наивни относно тях и нека да не губим напъвано себѐ си и важните ни неща в кръговете...

Кръговете нямат фиксиран живот, като живото им може да е от няколко часа до хиляди години.

Е можем ли да придобием някакви общи индикации, кое колко че го биде или не? Епа бая трудна работа е това, ама нека пробваме.

Кръговете имат свойството да растат. Както всяко живо същество, те се борят за мащаб и територия... Балона се надува, надува се балона... дет се вика.

Участието на г-н никой в растящи кръгове бе едно много приятно, окрияващо занимание, при което той само лекичко се отъркваше в растящите кръгове. При това орбитално отъркване и приплъзване, той самият придобиваше кинетична енергия и съответно една по-голяма засилка по спиралното му движение нагоре.

Растящите кръгове пък от своя страна обезпатебно са базирани на силно мемосване (заразни идеи)

Спиралноє Пътувание през Кръговете на Живото

и харизматични ора, в стил
Знаешли-кой-съм-Я.

Прилепването към такива
общности е някакси естествено,
някакво си плаване по течението.

По успешното плаване по
течението си е направо носене по
гребена на вълната.

При растящите кръгове се усеща
силната Енергията на Тълпата.
Там енергиите на многото
господа едикойси се
синхронизират в една обща
енергия на растящия и
разливащия се Кръг.

Честота на сбиране и силата на
отношенията между участниците
в кръга са главните измерители
на потенциалния бъдещ мащаб и
остатъчния ползеен живот на
това сформирование, на тоз
сбирщайн.

Повтарям – честота на сбиране и
силата на отношенията между
участниците в кръга са главните
измерители на потенциалния
бъдещ мащаб и остатъчния
ползеен живот на това

сформирование, на тоз
сбирщайн.

Растежа пък е опасна дейност,
която изисква привличането на
нови, млади, неопетнени
членове(части) и задържането на
стари членове(части), като
вторите имат повече опит и
ресурси за инвестиране. При
дърветата това се получава, като
от един стар клон избиват
леторасли.

Растежа си е опасна дейност, тъй
като цикъла по възпроизводство,
кръгосбиране и множение може
да се разминава драстично с
цикъла по генериране на ресурси.
Колко енергия да хвърля дървото
в листа и колко в плодове? Колко
енергия да хвърля лъва в битки и
колко в заплождане на
женските?

Разбира се, не всичко расте
пропорционално в един кръг и
съответно, кой се дръви повече
индивидуално, си расте повече
индивидуално. Важно е колко ти
е голем уя ама и съответно колко
време може да мандрьсаш.

Спиралноє Пътувание през Кръговете на Живото

Абе, туй що расне є живо!

Єдин частен устойчив начини за растеж є чрез образуването на фрактални кръгове, къде има симетрия и прилика по форма мѹжду цялото и градивните части, като папратовите листенца и целио папрат, като дървото и клоните. Тази симетрия є по-устойчива към мащаба в сравнение с фѹнкционалното специализиране на кръговите части по отдели и звена. Втората форма на организация пѹк є многократно по-оптимизирана и ефективна.

В єдин свят на ограничения є неизбежно и всеки растеж да има своите ограничения и граници. Който не държи тази кръгостеретична мисѢла назад в главата си є наивно, надрусано хипи. Он є храна за хиєните, он є ресурс...

Основния и най-дърз начин за растеж на всеки кръг є абонамента (самоподновяващо се, човєкочленуване). То си є леко и неусетно записване, зачисляване и асоцииране, което

си тече във времето и постепенно става част от теб и после става теб и после ти ставаш част от него и всичко това докато ти є приятно и осмислено и докато си с много хора и докато є важно.

МАСОВА

КРЪГОВА

БРЕКЦИЯ

ЗАПАДАЩИ КРЪГОВЕ

Има социални кръгове които стареят като ябълките. Ябълката е ползеен и много траен плод, който като го съхраняваш правилно може да си става за консумация дори и след една година подир откъсването му от дървото.

Преди да се скапє, ябълката гўди давно и постепенно своите живителни сокове докато своєременно се свива, сбърчква и сбѡдичкосва. Та този процес є давен и почти незабележим

отвѣнка, поради твърдата кора на ябълката. Накрая ябълката изгнива, неизбѣжно є...

Всичко загива все някога, но за г-н никой който виждаше разните му там големи и по-големи социални кръгове, бєше важно кое ще живєє повече за вѡдєещє. Нєговата ГРИ-спирала и проблематичния Голєм Кръг се състєзваха за интерес, за внимание, за єнергия, за живот.

Римската империя є съществувала 1000 години, САЩ са господстваща световна сила от 100 години, много європейски нации са на по малко от 200 г. (като държавите и етносите са по-стари от това), пенсии се раздават от 150 г. и така нататък . и така нататък.

Остатѣчният ползеен живот на западащите кръгове се определя мѣчно, но гниєнето си се ўсєща и се чувства от вѣтрешните сетива на всеки от нас „єпа моє и да нємаш толкова финна моторика

Спиралноє Пътуваніє през Кръговетє на Живото

НА ЧЕРВАТА, КАТО Г-Н НИКОЙ И ПА
ДА ТИ ЗАМЕРИШЕ НА ГНИЛОЧ“

Процєса на старєєнє и гниєнє сє
проявява през неоспорваното-
затлєстяло-Статукво.

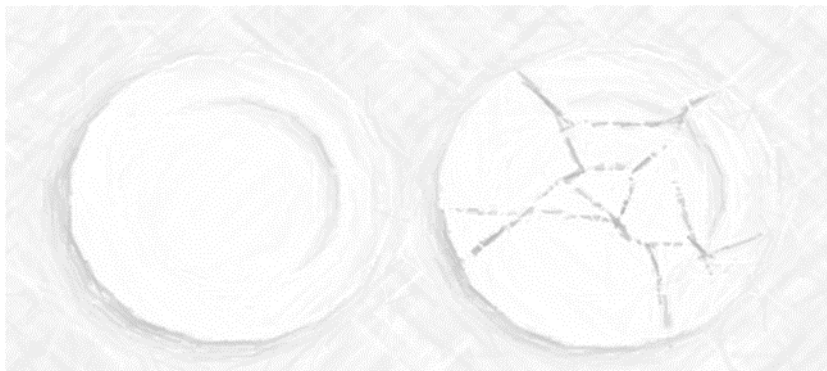

Є НА НАС, ЛОШО ЛИ ТИ
Є?

Нищо не се чупи по равно!

ЧУПЕЩИ СЕ КРЪГОВЕ

Кръгове, които са в процес на само-разрушение биват два вида, едни които гният и се трошат бавно под тежестта на своята инертност и вътрешна гравитация и други, бляскяви и ярки такива, които почти веднага се чупят с много трясък, дум, фоеърверки и насилие.

Та самото чупене е много бърз процес, често съпроводен с насилие (НЗМ) и хаос и наместване по териториите.

Има немало Кръгове, които Ти сам, собственооръчно трябва да строшиш, защото залога е твоята спирала или техния кръг.

Като един кръг се счупи, то той става спирала или с други думи, нов път на някой нов Г-н никой.

Живото е една кратка и то ограничена спирала, ама на къде отива?

Когато ние чупим даден социален кръг, трябва първо на първо да намалим потенциалните НЗМ, към нашите ГРИ-та и след това да отчупим максимално голям порционен дял от

Спиралноє Пътувание през Кръговете на Живото

обречения социалния кръг. Този порцион си требє, като гориво на нашите ГРИ-та, за едно по-дълго и по-запомнящо се спирално движение.

ТУЙ ЦО УМИРА Є БИЛО
ЖИВО!

ОТИ ПА ДА НЕ СИ ЧАСТ
ОТ ХРАНИТЕЛНАТА
ВЕРИГА?

ЩО Е СПИРАЛНО ДВИЖЕНИЕ

Самозасилващо се движение през времето и пространството.

То изисква подаване на газ и едновременно с това самовъртене.

Въртене на рационалното и хаотичното. В неизвестни променливи пропорции.

Въртене на модерното и традиционното. В неизвестни променливи пропорции.

Въртене на приятното и полезното. В неизвестни променливи пропорции.

Газта, която си подаваме пък може да бъде физическа (под формата на здравословен човешки труд), емоционална (под формата на смях, ядосване и благодарност) и изчислителна (под формата на технологии, логика и богатство).

ФНУУУУУУУУУУУУУУУУУУУУУУУУУУУУУУУУУ...

КАКВО НЕ Е СПИРАЛНО ДВИЖЕНИЕ

Разчитане на Инерцията – *Всяко тяло запазва състоянието си на покой или на равномерно праволинейно движение, ако не му действат други сили.*

Запазване на Статуквото.

Страх от Промяната.

Спокойствието и Атрофията.

Разтваряне и благнеене в Етера – *Преди Нютон, г-н едикойси върттял кофа пълна с вода над главата си и се чудил що не се токри. Той измислил, че Вселената е пълна с невидима субстанция, Етер и всичко се носи из нея... Етер – да бѐ да.*

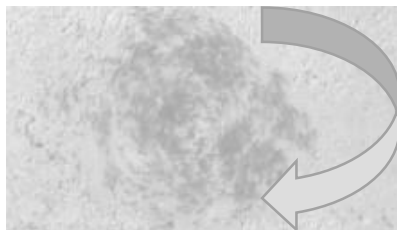
Везната и Баланса. *Оти Они са само в неживата природа.*

Бъркането на добродетелите с идеалите. *Оти първите са свързани с практикуването на живеене, а вторите с фантазирането на светове. Опада*

СПИРАЛНО ДВИЖЕНИЕ НАДОЛЕ

Мелницата за мравки е наблюдавано явление, при което група армейски мравки се отделят от основната група за търсене на храна, губят феромонната следа и започват да се следват една друга, образувайки непрекъснато въртящ се кръг, известен като „спирала на смъртта“, тъй като мравките в крайна сметка може да умрат от изтощение. Експериментът е възпроизведен и в лабораторни условия и е произведен в симулации на колонии от мравки.

Феноменът е страничен ефект от самоорганизиращата се структура на колонията от мравки. Всяка мравка следва мравката пред нея, която работи, докато започне да се появява леко отклонение, обикновено от задействане на околната среда, и се образува мелница за мравки.

Спиралното движение надолу си е един затворен цикъл, един затворен кръг, една самоближеща се близалка, един паразит който е излял гостоприемниците си...

Ако е тъмно на вън и един самолет влезе в „Спиралата на смъртта“, то пилота му не може да усети физически това пропадане. Индикация за предстоящата катастрофа дават единствено измервателните уреди в бордовата кабина.

Г-н никой нече да биде единица и да го измерват напълно точно оти че се превърне в прозрачна риба-слънчевка, къде е безсмислена и безинтересна. Он нече да е нула и нищо и етер, обаче.

СПИРАЛНО ДВИЖЕНИЕ НАГОРЕ

Спиралноє Пътувание през Кръговете на Живото

Посоката на спирално движение не се усеща, ама ич, дали е нагоре, дали е надоле. Оно е като да си седиш чисто сам в безтегловност в чернио, тъмен Космос и да се питаш, кое е доле, кое е горе, кое е Юг и Запад?

Посоката винаги я констатираат другите след г-н никой, винаги постфактум, винаги в бъдещето.

Спира мирабилис си е най-удаво!

Вероятностна Оценка на спиралното ни движение чрез Оценка на Кръговете до които се докосваме и от които се оттаасваме:

- Полезност към ГРИ-тата
- Негативни последици за ГРИ-тата или НЗМ
- Мъщади на кръговете до които се допираме

- Потенциали за растеж на кръговете до които се допираме
- Ергодичност при кръгоразпада на кръговете до които се допираме
- ...требе да има и друго...

И ТЕ ТУКА СЛАГАМ
НЕЩО КАТО

КРАЙ

